

Biografies

Banda Municipal de Barcelona

La Banda Municipal de Barcelona és una de les agrupacions musicals més antigues de la ciutat. Creada el 1886 per l'Ajuntament, des del 2007 és resident a L'Auditori, on ofereix una temporada estable de concerts. Desenvolupa projectes amb la col·laboració d'artistes i formacions d'àmbit nacional i internacional. Des del 2008 Salvador Brotons n'és el director titular.

Amb quasi 130 anys d'història, la Banda s'ha mantingut fidel als objectius que en van motivar la creació, tot apropant la música dels grans compositors a la ciutadania amb actuacions de gran qualitat. A més, la Banda ha sabut adaptar-se a nous reptes apostant per la difusió del repertori actual per a aquesta formació, encarregant estrenes a compositors catalans o col·laborant amb artistes heterogenis. Bona mostra de tot això es va poder veure la temporada 2014-15, amb projectes com *Bandalismes*, junt amb l'actriu Lloïl Betrán, els concerts familiars *Band-re-vent-tant* i *Tifònics*, l'actuació en col·laboració amb el grup de rock Obeses i el projecte social Toc Cap a Tu amb el grup de percussió corporal de Santi Serratosa amb el suport d'Apropa Cultura.

Actualment la Banda Municipal de Barcelona és una agrupació compromesa amb la societat que l'envolta, participi del seu temps i protagonista activa de l'escena musical barcelonina.

Salvador Brotons, director

Nasqué a Barcelona en el si d'una família de músics. Estudià flauta amb el seu pare i realitzà els estudis musicals al Conservatori de Música de Barcelona, on aconseguí els títols de flauta, composició i direcció d'orquestra. Del 1977 al 1985 va ser flauta solista de l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu i membre de l'Orquestra Ciutat de Barcelona. L'any 1985 va obtenir una beca Fullbright i es traslladà als Estats Units, on es doctorà en música per la Florida State University.

Com a compositor ha escrit més de 135 obres, majoritàriament orquestrals i de cambra i ha guanyat importants premis de composició, com el Premio Orquesta Nacional de España (1977), el premi Jove d'Or (1980); el Premi Ciutat de Barcelona (1983 i 1986); el Southeastern Composers League Award; The Madison University Flute Choir Composition Award (1987) i el Premio Reina Sofia de Composición (1991). També ha rebut nombrosos encàrrecs de composició. Aquest any ha estrenat el musical *Fang i setge*, amb un gran èxit de crítica i públic.

Un bon nombre de les seves obres han estat editades i també enregistrades en CD, tant a Europa com als Estats Units, per segells com Naxos, EMI, Auvidis, Albany Records, Claves, Harmonia Mundi, RNE...

Al nostre país ha estat director titular de l'Orquestra Simfònica de Balears-Ciutat de Palma (períodes 1997-2001, 2009-2013) i de l'Orquestra Simfònica del Vallès (1997-2002). Des del 1991 és el director titular de la Vancouver Symphony (Estat de Washington), al capdavant de la qual ha estat distingit amb el premi Arts Council atorgat pel Clark County i la Ciutat de Vancouver, i el Kiwanis Rose Award (2005). Actualment també és el director titular de la Banda Municipal de Barcelona.

Ha dirigit com a director convidat importants orquestres arreu del món, en països com els Estats Units, Israel, França, Alemanya, la Xina, Polònia, Corea del Sud, Mèxic, Uruguai, Colòmbia, Bulgària... i les orquestres més prestigioses de l'Estat espanyol.

Actualment compagina una intensa agenda com a director d'orquestra amb la composició d'un bon nombre d'encàrrecs d'obres de tot gènere. Des del 2001 és professor de composició i de direcció d'orquestra de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

DILLUNS, 25 DE GENER DE 2016 – 19.00 h

Tardes al Palau Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Salvador Brotons, director

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Programa

I

- Agustí Borgunyó** (1894-1967)
L'aplec. Festa camperola (1956) 6'
(instrumentació de Joan Lluís Moraleda)
- Enric Morera** (1865-1942)
Escena i dansa del foc de l'òpera 'Tassarba' 9'
(instrumentació de Joan Lamote de Grignon)
- Joaquim Serra** (1907-1957)
La fira. Esbós simfònic (1929) 7'
(instrumentació de Jordi León)

II

- Enric Granados** (1867-1916)
Danzas españolas (selecció) 9'
Andaluza
Rondalla aragonesa
(instrumentació de Louis Martinus i Joan Lamote de Grignon)
- Manuel de Falla** (1876-1946)
El amor brujo 24'
(instrumentació de Joan Lamote de Grignon)
I. Introducción y escena
II. Danza del terror
III. El círculo mágico
IV. A media noche
V. Danza ritual del fuego
VI. Escena
VII. Canción del fuego fatuo
VIII. Pantomima
IX. Danza del juego del amor
X. Final

Comentari

Amb tota la raó del món deia Stravinsky que la música, per si sola, és incapaç d'expressar res. La música és un llenguatge abstracte, li falta la concreció de la paraula. Els sons de la música no tenen el seu equivalent en els mots de la llengua. Ara bé, no podem negar que la música té una gran capacitat d'evocació, de desvetllar emocions i de suggerir imatges i ambients. Certament, això s'esdevé per la relació que cada oient estableix amb el seu bagatge, no per la música mateixa. És a dir, si una música ens fa evocar una escena amorosa, per exemple, és perquè relacionem determinades músiques de la nostra vida associades a això. Igual que quan la música sembla que ens suggereixi por o joia, un paisatge bucòlic o una escena dramàtica. Això ve a tomb perquè el programa d'avui és ric en evocacions, ens suggereix coses, fins i tot ens remet a determinades imatges i ambients. Les festes populars troben una plasmació musical admirable en *L'aplec* d'Agustí Borgunyó, original per a orquestra simfònica i instrumentada per a banda per Joan Lluís Moraleda. Aquesta composició va ser estrenada a Nova York ara fa cinquanta anys sota la direcció d'Alfred Wallenstein i el mateix any, el 1956, va ser oferta en primícia europea a Barcelona per Eduard Toldrà. Un ambient semblant ens evoca *La fira* de Joaquim Serra, que té un origen diferent en ser original per a dues cobles (instrumentada per a banda per Jordi León) però una mateixa ambició simfònica. Serra la subtitulà significativament "Esbós simfònic".

L'origen popular, o diríem més aviat els lligams amb la música folklòrica, també plana per les dues danses de Granados que podem escoltar: "Andaluza" i "Rondalla aragonesa", ambdues originals per a piano i transportades per a banda per Louis Martinus i Joan Lamote de Grignon, el qual també portà a la banda les altres dues composicions que formen el programa d'avui, el fragment de l'òpera *Tassarba* d'Enric Morera (una mostra del wagnerisme d'una època determinada de la música catalana) i *El amor brujo* de Manuel de Falla, obra mestra del gran compositor andalús de la qual l'any passat es commemorà el centenari de l'estrena.

El folklore estilitzat de Falla, amb un llenguatge personal que en *El amor brujo* ja ha integrat els trets característics de la música andalusa en el seu propi, contrasta amb el de Granados i de Morera, clarament emparentat amb el romanticisme, com els de Borgunyó i Serra, de la següent generació i que ja tenien a l'abast el coneixement de l'impressionisme que plana lleument per llurs creacions.

Josep Pascual, compositor i crític musical

Proper concert

La Locomotora Negra

DILLUNS, 01.02.16 – 19.00 h

Sala de Concerts

